

Новински дневник научних открића

У новој књизи „Алхемија науке”, дугогодишњи уредник „Политике” Станко Стојиљковић сабрао је своје најзанимљивије сусрете с врхунским иностраним и домаћим истраживачима

На Сајму књига у Београду изложене су три књиге Станка Стојиљковића, оснивача и уредника научне рубрике „Политике”, готово две и по деценије, објављене у протеклих неколико месеци. Прва је цепно издање „Мозак на чипу” (Човек без будућности, будућност без човека), бестселера популарне науке на нашем језику из 2009. године, која је освежена и допуњена најновијим научним сазнањима. Друга је „Србија до Шангаја” (Како је Универзитет у Београду доспео међу 500 водећих у свету), појавила се 15. августа, а трећа, „Алхемија науке”, изишла је два дана уочи сајма.

Оснивач научне рубрике „Политике” и њен уредник дуже од 24 године, у поднаслову треће књиге, своје сусрете с нобеловцима, водећим иностраним и врхунским српским истраживачима у земљи и расејању, назвао је „узбуђујућим открићима, задивљујућим сазнањима и изненађујућим увидима”. На готово 380 страница описана су несвакидашња достигнућа која су у највећем обиму објављена у нашем листу. На изванредан начин то је новински дневник одабраних збивања у која су се читаоци уз прве руке осведочили у данима и седмицама када су била у жижи јавности.

Штиво је подељено у три поглавља – Нобеловски висови, Прометејски усуд и Српски аргонаути – у којима је разврстано девет добитника нобеловског и сродних одличја, 19 научника из самог светског врха и 85 изабраних истраживача из Србије. У свим разговорима новинар настоји да од свакога саговорника сазна чиме је он допринео зидању свеколике куле знања од најдревнијих алхемичара до наших дана.

Откуда помињање алхемије? У позиву на читање, насловљеном Уместо добродошлице, аутор себи и другима поставља суштинско питање: За чиме су трагали алхемичари, скривени од знатижељних и злурадих очију? И у наставку одговара: „Приупитајте данашње научнике, и знаћете одговор. За најзапретанијим тајнама природе. Сасвим је свеједно како је ко своју жудњу за (од)гонетањем назвао и куда га је она водила. Вековима пречишћавана као вода скакутавог планинског потока, загонетка над загонеткама најдуже је голицала машту под именом камен мудрости. Пета суштина света. Од истих снова саткани, и савремени истраживачи настоје да проникну у то што ни ненадмашни умови 20. столећа. Упињу се да властитим умом завире у Творчеву промисао и да бакљу знања, угледајући се на свог претечу Прометеја, предају људима.”

Потписујући необично насловљену рецензију Парадоксолог на раскрсницама, академик Часлав Оцић наглашава: „Станко Стојиљковић, цели свој радни век, стојећи на раскрсницама, пита се, и друге пита, о односу узрока и последице, објашњава и тражи од других објашњење појава и процеса, покушава да проникне у њихов смисао. Из љубави према истини и човекољубљу, у времену великог судара знања и приземног интереса, он неуморно истрајава на страни Давида против Голијата.”

Издавач је „Школски сервис Гајић” из Београда.

М. С.

ПОЛИТИКА, 26.10.2013.